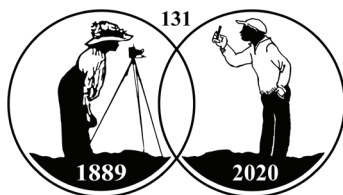

CIRKULÄRET

4-2020

AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I HELSINGFORS

Kontaktuppgifter

Styrelsen styrelsen(at)afk.fi	Funktionärer
Ordförande: Catarina Söderström 040 505 37 76 ordforande(at)afk.fi Vice ordförande: Peter Schulman 040 043 06 75 ordforande(at)afk.fi Sekreterare: Ghita Thomé 050 367 64 86 styrelsen(at)afk.fi Skattmästare: Birgitta Immerthal 040 532 20 48 skattmastare(at)afk.fi Tävlingssekreterare: Lea Laine 050 568 15 95 tavlingssekreterare(at)afk.fi Styrelsemedlem: Jan Hagelberg 050 347 39 03 styrelsen(at)afk.fi	Webbredaktör och IT-ansvarig: Niklas Lindgren webmaster(at)afk.fi Labbmästare: Peter Stenius 09 772 5783 (jobb), 050 381 2648 (mobil) labbmastare(at)afk.fi Arkivgruppen: Kristian "Frasse" Frantz 040 522 86 38 Anders Svartbäck e-post: arkivet(at)afk.fi Cirkulärredaktör: Matilda Saarinen 040 719 22 82 cirkularet(at)afk.fi Studiomästare: Gunnar "Ludde" Lundqvist 040 5200 303 sjotrolle(at)gmail.com Klubbvärd: Lars Wernbom 09 666 113
AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors Labbokning: görs via AFK:s hemsida: www.afk.fi/aktuellt/ Labbnöckelfrågor: Birgitta Immerthal (se ovan) Bankkonto: Aktia FI48 4055 4920 1540 67	Ansökan om medlemskap: Catarina Söderström (se ovan) Adress-och medlemsfrågor: Birgitta Immerthal (se ovan) AFK:s webbsidor: www.afk.fi E-postinfo: afk(at)afk.fi

Bild: Peter Stenius
Pämbild: Peter Schulman

Innehåll

- 2 Kontaktuppgifter
- 3 Innehåll
- 4 Isoleringen i bilder
- 5 Ordförandes ruta
- 6-7 Fotoprojekt trots alla begränsningar
- 8-9 Camera Obscura
- 10 Infotavlan
- 11 Utdrag ur Christines bild
- 12-13 Riskgrupp 70+ betyder karantän

Isolerad // men aldrig ensam // nära havet.

Bild: Ghita Thomé

Ett tomt Helsingfors.

Bild: Peter Schulman

Ordförandes ruta

Jag vill inleda med att önska att alla AFKs medlemmar mår väl, på alla plan! AFKs verksamhet, liksom all annan hobbyverksamhet, tog sig en helt annan sväng än vi planerade, och det med kort varsel. Men vi återkommer under hösten till det som var inplanerat och hoppas på lugnare tider sen. Fast lugnt är väl nog ledordet för idag, i högsta grad. Folk är mer eller mindre instängda i sina hem, och då man rör sig i butiken tittar man förskräckt på alla som kommer emot som en potentiell smittofara, och gör sen en försynt kringgående rörelse för att inte träffas, med en blick som försöker se ut som att det var ju just det där kexpaketet, tre meter ifrån, jag var ute efter. AFKs styrelse har också träffats för ett historiskt första digitalmöte, som förlöpte mycket väl. Nästa möte blir på samma sätt.

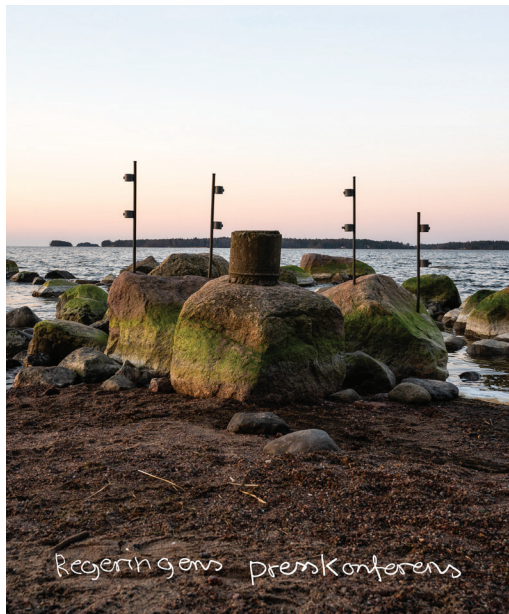
Fotomässigt är denna tid ett experiment vi som fotografer säkert borde ta till vara. Å ena sidan ger det oss en behövlig paus i inetillvaron, å andra sidan skulle det här vara ett ypperligt tillfälle för dokumentation av vad som händer och hur det ter sig! Jag

har själv inte varit inne i centrum, men vissa av er har påpekat att det är TOMT! Vilket unikt tillfälle att fota en tom stad! Ett sådant torde inte komma igen. Eller att fota några andra fenomen som följer på isolering; att man rör sig par om par eller i små grupper, hämtar take away-mat då restaurangerna är stängda eller umgås med varandra från balkongerna. Det finns mycket som är annorlunda just nu, och som jag tycker vi borde dokumentera för framtiden. Covid-19-situationen har också fört mycket gott med sig och visar på människornas förmåga att anpassa sig och ta hand om varandra. Hoppas vi kan hålla fast vid omtanken om varandra också efter detta!

Jag som bor 'på landet' ser inte så stor skillnad till en normal tillvaro. Fåglarna sjunger ute som dom brukar och haren eller hjortarna skuttar ibland förbi. Eventuellt tar jag mig in till stan för att beskåda tomheten? Fast vem vet, kanske gator och torg då är fyllda av ivriga AFKare som fotar samma tomhet. Ha det så bra!

Catarina Söderström

Fotoprojekt trots alla begränsningar

06:31 / VII

Som en del av min pågående fotoutbildningshelhet på Lapin Yliopisto, ska jag nu under den senare delen av våren bland annat jobba med ett fotoprojekt. Vi fick den här gången fria händer utan närmare instruktioner, men arbetet skall göras med eftertanke. Ve och fasa vilket krav!

Eftersom tiden för uppgiften i praktiken är april, satte däremot samhället och covid-19 mer gränser för arbetet än vi någonsin kunnat ana. Vad skulle jag kunna göra vid sidan av långa arbetsdagar, utan att träffa människor och utan att åka kollektivt?

Jag har som vana att i mån av möjlighet gå ut på tidiga morgonpromenader före arbetsdagen, och dessa fick bli min röda tråd. Arbetsnamnet för mitt halvfärdiga projekt är "06:31 – dagen gryr i coronans skugga". Jag brukar gå ut lite före sex på en drygt en-timmes promenad, och precis kl. 06:31, var jag än är, tar jag min projektbild. Därutöver har jag valt att lägga till den tanke, en kort fras, som just då finns i mitt huvud. Tankarna kan färgas av den podd eller ljudbok jag just då lyssnar på, eller bara av mina egna fria tankar.

Resultatet skall bli en serie på kanske 15 bilder som formas av slumpen hand i hand med regelbundenheten. Bildernas slumpmässighet och de korta texterna är mitt sätt att beskriva det

06:31 / VIII

surrealistiska och det ofattbara som den snabba coronaisolationen har inneburit för oss och vårt samhälle. Första mellankritiken för bilderna är först om en vecka, och projektpresentationen samt slutkritiken först i maj. Det kan alltså väl hända att infallsvinkeln eller den visuella framställningen ännu kommer att ändras. Allt beror på om jag har lyckats packa med mig eftertanken före kl 6 på morgnarna då jag smyger iväg ut i ensamheten.

Hanna Blomqvist

Valokuvauksen perusopinnot, Lapin Yliopisto 2019-2020

Kurs: Soveltavan ilmaisen tutkimusvälineitä

06:31 / XI

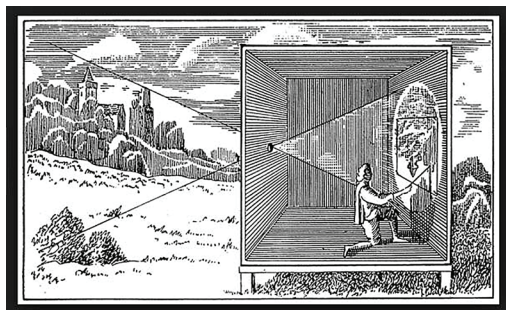

06:31 / XII

Om hålkameran, Camera Obscura

Av någon anledning kom jag för några månader sedan in på en FB-grupp om hålkamerafotografering (Pinhole photography) och fastnade direkt. Ett par dagar senare beställde jag en hålkamera från nätbutiken B&H i USA och fick den levererad på tre dagar. Leveransen kostade \$25 och kameran under \$60 så någon jätteinvestering var det inte frågan om. Kameran är gjord för 4x5" planfilmskassetter som jag redan hade eftersom jag sysslat med storformatsfotografering med 4x5" planfilm sedan 1995.

Camera Obscura (CO) är förmodligen världens äldsta optiska "instrument". Principen är enkel. En låda med ett hål i ena sidan placeras så att hålet riktas mot ett belyst motiv. Ljusstrålarna färdas in genom hålet i lådan och projicerar en bild av det som står framför lådan på motsatt sida från hålet. Fast upp och ner och spegelvänt.

Principen omnämns första gången kring 470 före Kristus av den kinesiska filosofen Mozi. Han har stött på fenomenet och förstår varför bilden blir spegelvänd på väggen. Han förstår att ljusets strålar faller rakt in genom hålet och därför vänder på bilden. Hans lärjungar utvecklade detta senare till en enklare teori om optik.

Innan det fotografiska materialet var känt användes CO bland annat för att observera fenomen som solförmörkelse, eftersom tekniken gör, att man kan se på projiceringen av solen istället för direkt på förmörkelsen. CO användes också av konstnärer för att rita av föremål eller landskap. Det ansågs visserligen av många som fusk. Efter att det fotografiska materialet blev utvecklat på 1830-talet användes CO för fotografering och det gjorde man ända fram till 1930-talet när intresset avtog.

I dag finns det ett nyvaknat intresse för hålkamerafotografering. Det finns många mindre företag som tillverkar hålkameror för rullfilm eller planfilm och många bygger sin kamera själv mer eller mindre fantasifullt. Det finns också företag som tillverkar (laserskär) hål för hålkamerabyggare.

Hålkameran är totalt oteknisk. Det finns inget objektiv eller slutare och ingen avståndsställning, skärpedjupet är oändligt, utan bara en låda med ett litet hål och en klaff framför hålet som ”slutare”. Hålets storlek och geometri är kritisk. Hålets optimala storlek är en terrorbalans mellan oskärpa av ett stort hål och oskärpa genom diffraktion om hålet blir för litet. Mera om tekniken går att läsa i referenserna nedan.

Min 4x5” kamera har en ”brännvidd” eller egentligen projektionsavstånd på 75 mm. Den optimala hålstorleken för det projektionsavståndet är c 0,3 mm. Bländartalet blir då $75/0,3=250$. Med en så liten bländare blir exponeringstiderna långa. Jag fotar helst på 100

ASA film (Ilford 100 Delta) och då blir exponeringstiden i klart dagsljus cirka 10 sekunder och med korrigering för filmens reciprocitetsavvikelse (googla om du inte vet) cirka 20 sekunder. Vid sämre ljusförhållanden blir exponeringstiden betydligt längre, ofta flera minuter.

Fotografering med hålkamera är fascinerande. Det förutsätter ju att man kan framkalla film. Jag skannar negativen och gör bilderna i Photoshop.

Läs mera på:

Youtube: The Science of Photography
www.mrpinhole.com

Martin Glader

Min första bild tagen med hålkamera.

Infotavlan

Ny medlem:

Peter af Björksten

Välkommen!

Observera att endast en person ska vara i labbet per gång under coronapandemin.

Tangentbordet ska putsas med desinfektionsservett före och efter användning.

Servetter finns i labbet.

Nordiska fotomästerskapen är på gång och vi vill gärna se att många AFKare deltar!

Tävlingen består av en färgklass och en svartvit. Det går att ladda upp bilder till och med den 30.4.2020.

Läs mer om tävlingen på
Sksl:s hemsida
www.sksl.fi

Lasse Wernbom hälsar:

Alla AFK:are, gå ut och fota i dessa tider! Det är speciella tider som är viktiga att ha dokumenterade!

Utdrag ur Christines bild

vecka 15

*Backe, gata, strand och glänta,
åker, väg och tun.*

*Allt har samma permanenta
granna vårfärg: Brun.*

Henrik Huldén, "Aprilprakt"

Bild: Marit Henriksson

Bild: Kenneth Hernberg

Bild: Henrik Bremer

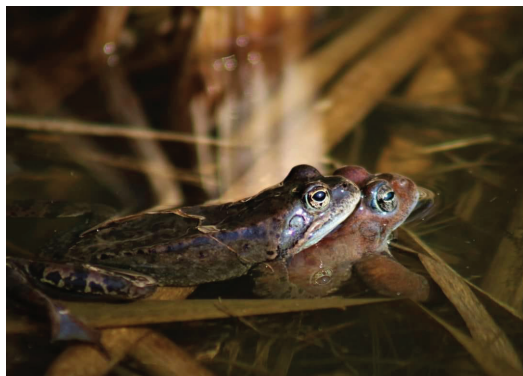

Bild: Nina Tigerstedt

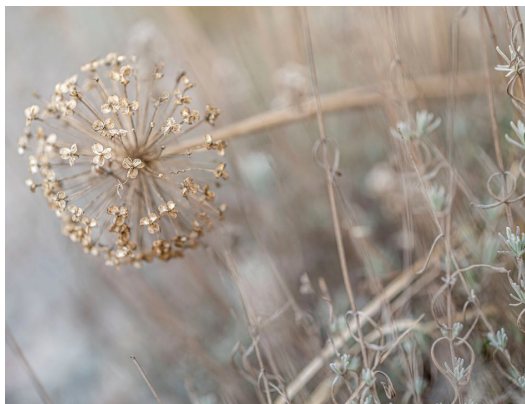

Bild: Eva Roos

Riskgrupp 70+ betyder karantän...

...men samtidigt rekommenderas promenader i naturen.

Jag bestämde mig för att upptäcka nya stränder och skogar på Drumsö där jag bott sedan 1969, men aldrig tidigare bekantat mig närmare med. Det var på tiden! Jag bestämde mig för att fota tills jag fick minst en fin bild per gång. Det kunde bli en utflykt upp till 2–3 timmar och långt över 100 foton.

Jag bor bredvid Ryssudden som är ett så populärt utflyktsmål att jag måste söka mig till lugnare områden på Drumsö. Jag hittade en skog i naturligt tillstånd. Fallna träd har lämnats kvar täckta av mossor och svampar. Hål i stubbar och marken visade att där bor någon. Jag hade klivit in i en sagoboks värld. Men jag måste snart hitta nya lugna ställen, också denna skog hade för mycket besökare.

Ingång till trollens hus.

När bara fåglar fanns som intressant motiv bestämde jag mig för att koncentrera mig på dem. Som Cartier Bresson fick jag jobba länge för att fånga det exakta ögonblicket när ljuset och fladdrande vingar blev perfekt. Jag lärde mig mycket om svanars rutiner. När den ena satte ner huvudet efter slemmiga godsaker hade den andra huvudet i en perfekt vinkel. Men genast när den äkta hälften lyfte huvudet med dropande vatten från näbben sänkte den andra sig blixtnabbt ner i naturens skafferier. Till slut bestämde jag att det är så jag vill ha fotot. Dessutom försökte jag få annat med än enbart fågeln. Strandstenar och stormiga vågor där fågeln oberört guppar på vattnet.

Svan planerar flykt.

Jag lydde Lasse Wernboms förslag att gå ut i Helsingfors spökligt tomma centrum en kväll klockan sju när vårljuset blir vackrare för varje minut. Jag hade fotograferat Helsingfors för min utställning och bok ”En designers syn på Helsingfors 2012” och sen dess fotat minst 150 nya Helsingforsfoton. Nu var det svårt att hitta någon ny vinkel, helst bara genom bilens nedrullade fönster. Men visst fick jag något resultat också från denna utfärd. Spännande ljus och mindre vanlig beskärning blev rädningen.

Min utsikt från översta våningen på Hallonnäsgatan är hisnande. Jag fotar varje vecka stadens silhuett, fartyg som kommer och går, fina ovädersmoln eller ett nytt fantastiskt kvällsljus.

Tua Rahikainen

Kvällsvy från bilen.

Efter stormen.

Bild: Lea Laine

AMATÖRFOTOGRAFKLUBBEN I HELSINGFORS

